

Test

Test build which happens fast

Vändra metsas

Vändra metsas Pärnumaal, juhaidi, juhaida, Las-ti va na ka ru maha, juhaidi-aida. Vändra metsas Pärnumaal lasti va - na ka ru maha,
Juhaidi ja juhaida, Juhaidi-ai da. Va-le - ri, va-le-ra, va-le - ra-la-la-la, hei! Juhaidi ja juhaida, Juhaidi-aida.

Vändra metsas Pärnumaal, juhaidii, juhaidaa,
lasti vana karu maha, juhaidii-aidaa.
Vändra metsas Pärnumaal lasti vana karu maha,
juhaidii ja juhaidaa,
juhaidii-aidaa.
Vallerii, valleraa,
valleri-la-la-la-la, hei!
Juhaidii ja juhaidaa,
juhaidii-aidaa.

Pojad jäivad järele ...
Viidi Pärnu laadale ...

Õpetati tantsima ...
Kahel käpal kõndima ...

Kes ei tahtnud tantsu lüüa ...
Ei saan'd peremehelt süüa ...

Laul olgu lühike või pikk ...
Peaasi et on õpetlik ...

Õnne, Eesti rand ja saared,
vana, vaba Põhjamaa!
Üle põlde taevakaared
ikka jäägu sinama!

Jõudu sulle, sinu tööle,
põldur, kaevur, meremees!
Lõpp on saabund mureööle,
kuldne koit käib meie ees.

Torm võib murda rannaroogu,
sa ei paendu, Eestimaa.
Päevad päiksepaistet toogu
sulle, vaba kodumaa!

Jõudu sulle, kallis Eesti,
põllumeeste põlismaa!
Õitse nüüd ja igavesti,
igavesti vabana.

Jõudu valvsal' sõjaväele,
jõudu maa- ja linnamees!
Jõudu meie noorusele,
meie tulevik on ees!

Pead ei lase paenutada,
iial enam Eestimaa.
Käivad muistseid õnneradu
end'sed põlved meiega.

Ärkamise aeg

R. Eespere

Meri siin seisma jäi, keegi peatas ta,
kallas veest jagu sai, kaldast algas maa:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Peagi siin kokku said esimemm ja taat,
vaevaga kodu lõid, lapsed majja tõid.
Oli õnn, oli rõõm, oli naer, oli nutt,
oli töö, oli vaev sellel maal.

Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
oled mu hingele lähedal.
Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
oled mu südames sügaval.

Tulega, mõõgaga tuli võõras mees,
häda tõi, valu tõi, võõrast leiba sõi.
Langes taat, memmeke, lapseas vennake;
pisaraist märjaks sai kogu maa.

Eestimaa, Eestimaa ...

Isa meelt, emakeelt hoian sellel maal,
taadimaa, memmemaa endiselt on ta:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Eestimaa, Eestimaa ...

Öine tuul

J. Kork

R. Zimmerman

(Viisil: „Blowin' in the Wind“)

Kui palju miile meil käia sel' teel,
et süda rahule jääks?

Ütle, kaua peab lepalind lendama veel,
et õunapuu õisi ta näeks?

Ütle, kui palju und vajab magav maailm,
et uimastusudu talt läeks?

Võib vastata mul', vist ainult öine tuul,
võib vastata ainult öine tuul.

Kui palju leeke peab süttima veel,
et neil kel on silmad need näeks?

Ütle, kui palju nuttu peab kostuma veel,
et kõrvad kuulama jääks?

Ütle, kui palju surma peab kogema maailm,
et hinge põhja see läeks?

Võib vastata mul, vist ainult öine tuul ...

Kui palju kartma peab kaljune rand,
kui laine uuristab ta?

Ütle, kaua üks rahvas peab salgama end,
et vabaks saaks jälle ta maa?

Ütle, kaua peab kuulma mu sõber öine tuul,
et ikka laulan tast ma?

Võib vastata mul, vist ainult öine tuul . . .

Õö pime

Õö pime ja paat lõikab vahutavat merd,
silmapiirilt kaob Eestimaa rand.
:,: Jälle Maarjamaa pinnal voolab sangarite verd,
mida rõhunud lubjavildi kand. :,:

Armas Eesti, anna andeks et sust lahkuma ma pean,
kuid mälestus sinust mulle jääb.
:,: Öitseb sirel, saabun tagasi, seda kindlasti nüüd tean,
annan sulle oma relvastatud käe. :,:

Armas Taaraisa, juhi Soome sepa poole teed,
sealt saame me relvi ja nõu.
:,: Meie esiisad aastasadu käinud seda teed,
neid ei kohutanud tormised veed. :,:

Ei Eesti pinnal iial kasva võõra riigi taim,
ei pooleli jää Lembitu töö.
:,: Ei punalipud sini-musta-valget katta saa,
ei iial ei kordu Juriöö. :,:

Ühte laulu

Ühte laulu tahaks laulda, ühte ainukest.
Mis kui vägev merelaine kerkiks südamest.
Mis kui vägev merelaine veereks üle maa.
Tungiks läbi rahva hingest, keelata ei sa.
Tungiks läbi rahva hingest, tõuseks meeste meel.

Välguksid siis vaimumõõgad suurte tööde teel.
Välguksid siis vaimumõõgad kodutaeva all.
Kumaksid ööd kuldsemini tähed üleval.
Ühte laulu tahaks laulda, ühte ainukest.
Mis kui vägev merelaine kerkiks südamest.

La-la-la-la-la-la...

Üks mees nägi unes taevalikku õiglust

Üks mees nägi unes taevalikku õiglust,
mis ühendab kõik, kes tema eest võitlevad.
Üks mees nägi unes taevalikku õiglust,
ja sellest päevast peale hakkas seda kuulutama.

Kuid ah —
Lõpuks on kõik ainult enesemüümine,
turul me oleme vennad ja õed.
Päevhaaval, tundhaaval,
tükkaaval, jupphaaval
üksteisele müüme
omad usud ja tõed...

Üks naine nägi unes taevalikku armastust,
mis lunastab kõik, kes temasse usuvad.
Üks naine nägi unes taevalikku armastust,
ja sellest päevast peale hakkas seda kuuluama.

Kuid ah. . .

Sisukord

M

Meri siin seisma jäi	4
----------------------------	---

V

Vändra metsas	2
---------------------	---

Õ

Õnne, Eesti!	3
--------------------	---

Ä

Ärkamise aeg	4
--------------------	---

Ö

Öine tuul	5
-----------------	---

Öö pime	7
---------------	---

Ü

Ühte laulu	8
------------------	---

Üks mees nägi unes taevalikku õiglust	8
---	---